

تأثیر کاربرد کودهای حاوی عناصر غذایی پرمصرف و کم مصرف بر عملکرد و خصوصیات کمی و کیفی میوه کیوی (*Actinidia deliciosa*)

محمد اسمعیل ره پیک شاهسون*, 20,

1393-6-31

چکیده به منظور بررسی اثر غلظت‌های مختلف عناصر غذایی پرمصرف و کم‌مصرف بر خصوصیات کمی و کیفی میوه کیوی، مطالعه‌ای در قالب آزمایش طرح کاملاً تصادفی با غلظت‌های مختلف عناصر شامل کوددهی به خاک (چالکود) با اوره 350 گرم، سولفات پتاسیم 500 گرم، سوپرفسفات تریپل 500 گرم، سولفات آهن صفر و 80 گرم، سولفات منگنز صفر و 40 گرم به‌ازای هر درخت و محلول‌پاشی روی از منبع کلات روی (صفر و 5 میلیه‌گرم در لیتر)، آهن از منبع کلات آهن (صفر و 5 میلیه‌گرم در لیتر) و کلرور کلسیم 5/0 درصد در چند مرحله در طول فصل رشد تا میوه‌دهی با 3 تکرار در 30 کرت آزمایشی انجام گرفت. در این مطالعه، عملکرد هر درخت، سفتی میوه، قند میوه، pH میوه، وزن تر میوه، میزان درصد ماده خشک در میوه، میزان عناصر غذایی پرمصرف (ازت، فسفر و پتاسیم) در میوه و میزان عناصر غذایی کم‌مصرف (آهن، روی و منگنز) در میوه اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که سفتی میوه، قند میوه، میزان فسفر، آهن، روی و منگنز در میوه در سطح یک درصد و عملکرد هر درخت، pH میوه، وزن تر میوه، درصد ماده خشک، میزان ازت و پتاسیم در میوه در سطح پنج درصد معنی‌دار شده است. در بین تیمارها T9 (مصرف خاکی اوره، سولفات پتاسیم، سوپرفسفات تریپل و سولفات آهن و محلول‌پاشی کلات روی، سولفات پتاسیم و کلرور کلسیم) بیشترین تأثیر را در میزان عملکرد هر درخت، سفتی میوه، pH میوه و درصد ماده خشک میوه داشته است به طوری که میزان عملکرد این تیمار نسبت به تیمار شاهد 9/7 کیلوگرم اختلاف دارد. روند کلی نشان می‌دهد که در تیمارهای محلول‌پاشی، غلظت NPK کمتر از شاهد می‌باشد. به نظر می‌رسد که این به دلیل اثر رقت باشد، یعنی افزایش وزن گیاه سبب شده که غلظت عناصر رقیق تر شود. با محلول‌پاشی کلات روی در زمان رشد و نمو میوه، میزان روی در میوه افزایش می‌یابد. افزایش میزان عنصر در میوه با کوددهی منگنز نیز وجود دارد ولی در مورد عنصر آهن وجود ندارد.

کلمات کلیدی : کلمات کلیدی: کیوی، عناصر پرمصرف، عناصر غذایی کم‌مصرف، عملکرد هر درخت، محلول‌پاشی.